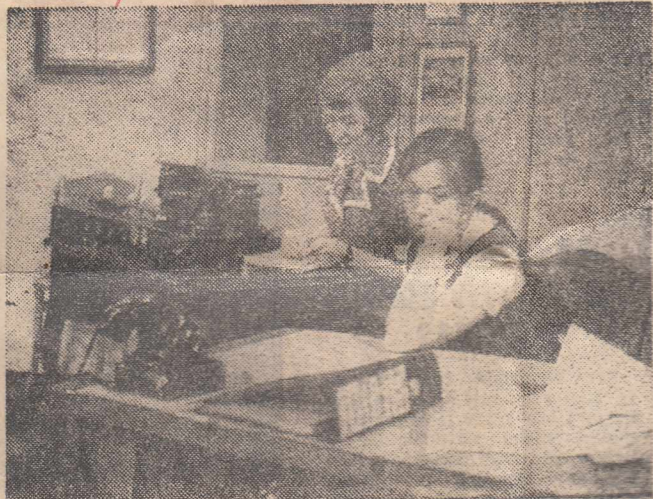

- 1. VIII. 1975

ze dne

Marie Viková a Lenka Termerová ve hře Večer moudřejší rána.

Premiéra ostravské autorky

V československých divadlech sledujeme v současné době soustředěný zápas o nového autora. Úsilí, vyžadující si velké námahy a odpovědnosti, bylo v posledních dvou letech významných státních výročí znásobeno a přineslo i své výsledky. V závěru uplynulé sezóny hrálo ostravské Divadlo Petra Bezruče dramatickou prvotinu Květy Škutchanové VEČER MOUDŘEJŠÍ RÁNA. Autorka, vedoucí redakce umělecké tvorby Československé televize v Ostravě, má bohatou zkušenost publicistickou i uměleckou. Hra, kterou odevzdala dramaturgii DPB, tuto průpravu zcela dosvědčuje.

Příběh lidí z pohraniční obce je veden ve dvou dějových rovinách. V jedné jsou hlavními tématem provinění a chyby, ve druhé je zpracováno především téma společenské odpovědnosti. Obě roviny se navzájem prolínají, a protože jsou ve výrazně pointovaných vrcholech komponovány náhlými střihy, významně se ovlivňují. Tam, kde se obě dějové linie nakonec setkají, dojde k uvědomění chyb a nastupuje se cesta nápravy. Jednotlivé scény jsou pojednávány v působivé zkratce a je dbáno, aby byly dosti proměnlivé v náladách i významech. Autorčina zkušenost z denního styku s televizní praxí je až potud hře prospěšná.

Problémy se začínají jevit tam, kde divadlo chce své. Kde nelze spoléhat na účast kamery jako stylizující vyprávěčky, kde se tudíž mění i funkce režiséra a kde nejuhnutnější dramatický materiál

musí být připraven především pro herce. Zde už nelze počítat s detailní mimickou hrou, kterou kamera beze zbytku sdělí divákovi. I nejnepříjemnější procesy umožní herci sdělit především jednání v nosné dramatické situaci. Kde jí není, tam se těžko „vylže“ režisér i herec.

Inscenátorům premiéry v DPB slouží ke cti, že se o to nepokúsili, že nehledali v arzenálu divadelních kouzel, že hru prostě přijali jako takovou a jednoduchými, nevyspekulovanými prostředky vytvořili prosté a jednoduché představení. V pohostinské režii Aloise Müllera, na scéně M. Roszkopfově hraje herecký soubor s inteligentním citem pro míru. Přitom je jeho úkol jednoduchý jen zdánlivě. Zvláštní pozornost divákovi upoutaly pak navíc některé detaily ve výkonu. L. Termerové, jimiž se jí dařilo citlivě navodit důvěrné vztahy k otci i k Honzíkovi; nebo komická intermeza podivnou českoslovenštinou mluvícího hereckého páru J. Čapky a J. Odlá.

Celkový dojem z představení působil, jakoby tvar hry i inscenace zůstal kdesi na cestě od skutečnosti k jejímu uměleckému ztvárnění. Svou zvláštní autentičností hra připomíná filmový či televizní scénář. Ale přesto se domníváme, že i tato služba divadla novým autorům, umožňující vyzkoušet postupy z jiných tvůrčích oblastí, je potřebná a prospěšná, a že je nepochybným svědectvím o dobré vůli ostravského divadla aktivně se podílet na rozvoji naší nové dramatické tvorby. (E)

24. IV. 1975

ze dne

▲ Divadlo Petra Bezruče v Ostravě oslaví 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou uvedením československé premiéry hry ostravské autorky Květy Škutchanové „Večer moudřejší rána“. Tato hra byla uvedena v den osvobození Ostravy — 30. dubna. Hru nastudoval režisér Alois Müller na scéně Marty Roszkopfově. Spojilo se touto inscenací zúčastní Festivalu současné tvorby divadel Severomoravského kraje v Českém Těšíně. Stránek Františka Krasla představuje Otakara Jandu jako předsedu Michala.

Hana Zvysenrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

12. V. 1975

ze dne

▲ Divadlo Petra Bezruče uvedlo v den 30. výročí osvobození Ostravy premiéru hry ostravské autorky Květy Škutchanové Večer moudřejší rána. Hru nastudoval režisér Alois Müller. Na snímku z této československé premiéry představujeme Štěpánku Ranošovou, Jiřího Čapku a Jana Odlá. Foto: F. KRASL